

Másodszor a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendeletet, mivel tévesen értékelte a felperesek jogsértő magatartásának időtartamát, különösen amikor megállapította, hogy 1998. március 10-től kezdődően egységes és folytatódó jogsértésben vettek részt.

Harmadszor a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendeletet, amikor tévesen értékelte és jelentős mértékben eltúlozta a felperesek jogsértő magatartásban játszott szerepét.

Negyedszer úgy érvelnek, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást⁽²⁾, amikor a határozatban leírt magatartás általános jellegét tekintve nyilvánvalóan túlzott mértékű bírságot szabott ki, különösen amikor a bírság kiszámításakor figyelembe veendő releváns értékesítések súlyát 16%-ban állapította meg, a bírságkiszabási iránymutatás 19–23. cikkének értelmében.

Ötödször a felperesek arra hivatkoznak, hogy a fent összefoglalt második jogalapban kifejtett hiba következményeként a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást, amikor az időtartam címén 4,5-szeres szorzót alkalmazva határozta meg a felperesekkel szemben kiszabandó bírság alapösszegét.

Hatodszor a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást, amikor figyelmen kívül hagyta a felperesek vonatkozásában enyhítő körülményeket a bírság kiszabásakor.

Hetedszer a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendeletet, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást, mivel nem megfelelő értékesítési adatot használt a felperesekkel szemben kiszabandó bírság kiszámításakor.

Nyolcadszor a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendeletet, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást, amikor olyan bírságot szabott ki a felperesekkel szemben, amely – függetlenül a fent összefoglalt jogalapokban emelt kifogásoktól – nyilvánvalóan aránytalan az ügy körülményeinek összességét tekintve.

Kilencedszer a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendeletet, és/vagy a bírságkiszabási iránymutatást, mivel a felperesekkel szemben kiszabott bírság jelentősen túlzott mértékű a Bizottságot a közösségi jog értelmében terhelő azon kötelezettségre tekintettel, hogy a feleket egyenlő bánásmódban részesítse az 1/2003/EK rendelet 23. cikke értelmében a bírságok kiszabásakor.

Tizedszer a felperesek kifejtik, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és/vagy az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, és a bírságkiszabási iránymutatás 23. cikkét, amikor olyan bírságot szabott ki a felperesekkel szemben, amely meghaladja a fent említett rendelkezésekben meghatározott keretet.

Tizenegyszer a felperesek úgy vélik, hogy a velük szemben kiszabott bírság mindenestre nyilvánvalóan aránytalan, túlzott mértékű, és nem megfelelő, és ennélfogva azt kérik, hogy a Bíróság az EK 229. cikk és az 1/2003/EK rendelet 31. cikke által ráruházott korlátlan felülvizsgálati jogkört gyakorolva vizsgálja felül a bírság összegét, és ennek keretében jelentősen csökkentse azt.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.)

2009. február 18-án benyújtott kereset – Compagnie de Saint-Gobain kontra Bizottság

(T-73/09. sz. ügy)

(2009/C 102/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Compagnie de Saint-Gobain (Courbevoie, Franciaország)
(képviselők: P. Hubert és E. Durand ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Bizottság által az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.125 járműipari üveg-ügy) hozott C(2008)6815 végleges határozatát, valamint e határozat rendelkező részét alátámasztó indokolást abban a részében, amelyben a Compagnie de Saint-Gobain lett e határozat címzettje, és állapítsa meg azon következményeket, amelyek ebből a bírság összegére nézve erednek;
- másodlagosan, függetlenül attól, hogy a Compagnie de Saint-Gobain lehet-e vagy sem e határozat címzettje, csökkentse a Saint-Gobain csoport vállalkozásaival szemben kiszabott bírság összegét;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a COMP/39.125 járműipari üveg-ügyben 2008. november 12-én hozott C(2008)6815 végleges határozat részleges megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság megállapította, hogy bizonyos vállalkozások megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét, mivel a járműipari üveg európai piacon felosztották a jármű-üveg szállítására vonatkozó szerződéseket, és összehangolták az árpolitikájukat és beszerzési stratégiájukat.

Keresete alátámasztására a felperes négy jogalapot hoz fel, amelyek a következőkön alapulnak:

- az 1/2003 ⁽¹⁾ rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, valamint a büntetés egyéniesítése elvének megsértése, mivel a Saint-Gobain Glass France SA anyavállalatként a Compagnie de Saint-Gobain lett a megtámadott határozat címzettje, anélkül, hogy személyesen és közvetlenül részt vett volna a jogsértésben;
- az indokolási kötelezettségnek, az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, valamint a büntetés egyéniesítése elvének megsértése, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy a Saint-Gobain csoport teljes konszolidált forgalma szolgálhat-e a szankció alapjául;

- a bizalomvédelem elvének és a büntetés visszaható hatálya tilalmának megsértése, amennyiben a Bizottság a 2006. évi bírság kiszámítására vonatkozó új iránymutatást ⁽²⁾ visszaható hatállyal alkalmazta az iránymutatás hatálybalépésénél korábbi tényekre, amelyek ezen időpontot megelőzően teljesen befejeződtek;
- az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, valamint az arányosság elvének megsértése, mivel semmilyen visszaesés nem vehető jogosan figyelembe.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.)

2009. február 18-án benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-74/09. sz. ügy)

(2009/C 102/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és B. Cabouat meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészele és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/960/EK bizottsági határozatot abban a részében, amelyben ez kizár egyes, a Francia Köztársaság által a gyümölcs- és zöldségtermesztők szervezetének a 2005. és 2006. gazdasági év jogcímén kifizetett egyes kiadásokat;